

Arrest

nr. 68 029 van 6 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. PAUL, loco advocaat S. SAROLEA en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense afkomst te zijn, geboren in 1973 te Neksikan. U verklaarde afkomstig te zijn van Grozny. Op 1 februari 2007 vielen militairen uw huis in Grozny binnen en werd u samen met uw vader door deze militairen meegenomen naar een u onbekende plaats. U werd weggevoerd en na een half uur werd u opgesloten in een put waarin al 5 Tsjetsjeense personen zaten. U gaf aan dat u dezelfde dag werd ondervraagd over de activiteiten van uw vader en hierbij zwaar mishandeld werd waardoor u het bewustzijn verloor. U kwam terug bij bewustzijn in de put. De volgende ochtend werd u opnieuw ondervraagd maar deze keer lieten ze u een klasfoto zien waarop 3 jongens omcirkeld waren en u werd over hen ondervraagd. Ondertussen was een andere celgenoot, (S.) genaamd, vrijgekocht door zijn vader. U werd de eerste week dagelijks ondervraagd en nadien werd de intensiteit van uw ondervragingen minder. U verklaarde dat op een nacht uw celgenoot Islam werd meegenomen voor ondervraging en uren later in de put werd teruggegooid. Islam was zwaar mishandeld en overleed aan zijn verwondingen. U en uw celgenoten besloten jullie namen te noteren op

kleine stukjes papier en deze te verbergen in de mond van Islam zodat zijn familie wanneer ze het lijk zouden wassen de papiertjes zouden vinden. Midden maart 2007 werden alle gevangenen weggevoerd behalve u en (R.). Op 5 april 2007 werd u een laatste maal geslagen. U verklaarde dat u op 11 april 2007 uit de put werd gehaald en geboeid werd. U kreeg een zak over het hoofd en u werd in een vrachtwagen gezet. Na 40 minuten rijden moest u ergens gaan liggen, zonder te bewegen omdat er een granaat op uw rug lag. U gaf aan dat u twee uur later de stem hoorde van uw oom Iles die u losmaakte. Uw oom (I.) bracht u dezelfde dag nog naar Kaliningrad en in de auto vernam u dat uw vader kledij, eten en medicatie vervoerde naar rebellen en dat hij dit al lang deed. Tevens vernam u dat uw vader al op 2 februari 2007 was vermoord, dat zijn lijk was vrijgegeven en dat de familie het lichaam reeds had begraven in Ingoesjetie. Uw zwangere vrouw en de kinderen waren naar een veilige plaats overgebracht. U reisde door naar België waar u op 17 april 2007 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. Op 25 september 2007 werd u door mij erkend als vluchteling. Uw vrouw (M. A.) (OV (...)) verliet samen met haar gezin haar woonplaats Nesterovskaya in december 2007 en vroeg op 24 december 2007 asiel aan bij de Poolse autoriteiten. Tijdens haar verblijf in Polen ging u haar opzoeken en regelde u een aanvraag voor gezinshereniging. Deze gezinshereniging vond plaats op 11 maart 2009 toen uw partner samen met haar 4 minderjarige en 2 meerderjarige kinderen naar België kwam. Uw echtgenote en haar dochter (A. M.) vroegen op 12 maart 2009 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Haar dochter (Z. M.) kwam pas op 21 mei 2009 aan in België en zij vroeg op 29 mei 2009 asiel aan. Als reden voor hun asielaanvraag verwezen ze naar de gezinshereniging en naar bijkomende problemen die ze ondervonden tijdens hun verblijf in Ingoesjetie in 2007.

B. Motivering

Op 25 september 2007 werd u door mij erkend als vluchteling. Gezien de informatie die ik echter sindsdien over u heb verkregen, besloot ik de geldigheid van de vluchtelingenstatus die u werd toegekend in heroverweging te nemen. U werd daarom voor nadere verklaringen uitgenodigd op het Commissariaat-generaal op 22 november 2010. Op basis van uw verklaringen en deze van uw echtgenote dd 11 augustus 2010 en 22 november 2010, waarbij u met de door mij verkregen informatie werd geconfronteerd, blijkt nu dat u onterecht de vluchtelingenstatus werd verleend. Er werden immers verschillende ernstige tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote, alsook frappante inconsistenties tussen uw opeenvolgende verklaringen. Deze betreffen zowel uw verklaringen aangaande uw vader en uw arrestatie als uw verklaringen over uw huwelijk en uw kinderen.

U gaf aan dat u uw land van herkomst verlaten had omwille van uw arrestatie en deze van uw vader in februari 2007. U verklaarde bij Dienst Vreemdelingenzaken en ook tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal in 2007 dat u op 1 februari 2007 werd meegenomen en werd vastgehouden tot 11 april 2007. Tijdens uw vasthouding werd u ondervraagd over de activiteiten van uw vader. U vernam toen dat uw vader rebellen hielp met voedingsmiddelen, medicijnen en kledij maar u had hiervan geen weet en u verduidelijkte dat u nooit meereed met uw vader. U gaf tevens aan dat uw vader overleed op 2 februari 2007, wat ook blijkt uit de overlijdensakte die u voorlegde, en dat hij de volgende dag werd begraven (DVZ vraag 41 p.12, 14; CGVS 06/08/2007 p. 21). Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt echter dat zij bij de Poolse asielinstanties verklaarde dat uw vader in april 2005 was overleden (Pools gehoor vrouw 22/09/2008). Tijdens haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal beweerde ze dan weer dat ze in maart 2007 van uw zus had vernomen dat uw vader, toen u in 2007 beschoten werd, vermoord werd (CGVS vrouw 11/8/2010 p. 6). Tevens beweerde uw vrouw tijdens haar verschillende interviews dat ze zeker sinds 2004 op de hoogte was dat niet alleen uw vader, maar ook u rebellen hielp en dat ze u hiermee confronteerde. Ze expliciteerde dat uw hulp aan de rebellen aanleiding gaf tot haar arrestatie in september 2004 (Pools gehoor vrouw 22/09/2008; CGVS vrouw 11/08/2010 p. 3; CGVS vrouw 22/11/2010 p.8). Geconfronteerd met al deze inconsistenties verklaarde u de informatie over de dood van uw vader van iemand anders te hebben vernomen en de overlijdensakte pas in België te hebben ontvangen. U beweerde voorts dat u nooit tegen uw vrouw melding had gemaakt van de activiteiten van uw vader en dat ze het mogelijks van iemand anders wist (CGVS man 22/11/2010 p. 15). Uw vrouw reageerde toen zij werd gewezen op deze ongerijmdheden dat ze ook in Polen niet wist wanneer uw vader was overleden (CGVS vrouw 22/11/2010 p.11). Deze uitleg volstaat echter geenszins om bovenstaande tegenstrijdigheden op te heffen, te meer daar ze raken aan de kern van uw asielrelaas. Van een asielzoeker kan immers worden verwacht dat hij naar waarheid antwoordt op vragen van de bevoegde instanties bij wie hij om internationale bescherming verzoekt.

Bovendien moet opgemerkt worden dat uit de overlijdensakte van uw vader blijkt dat uw vader geboren werd in 1951 en overleed in 2007, dus op 56 jarige leeftijd. U verklaarde echter tijdens het interview van 22 november 2010 dat uw vader geboren werd in 1937 of 1939 waardoor hij bijgevolg 70 jaar zou moeten zijn geweest bij zijn overlijden (CGVS 22/11/2010 p. 15). Gewezen op dit markante verschil in leeftijd bij overlijden, antwoordde u dat het niet kon, daar u weet hoe oud uw vader zou moeten zijn (CGVS man 22/11/2010 p. 16). Uw uitleg weerlegt deze vaststellingen echter niet. Eveneens is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat op deze overlijdensakte, een officieel document, onder "plaats van overlijden" na "stad Grozny; Tsj. R." genoteerd staat dat de persoon in kwestie ernstige lichamelijke verwondingen vertoonde met tekenen van foltering. Er kan dan ook ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze voorgelegde overlijdensakte, waardoor de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven nog verder wordt aangetast.

Verder moet tevens vastgesteld worden dat uw echtgenote tijdens haar gehoor in augustus 2010 verklaarde dat ze u in de Russische Federatie de laatste keer had gezien (beg)in maart 2007. Even later wijzigde ze haar verklaringen en beweerde ze u voor het laatst te hebben gezien begin 2007 (CGVS vrouw 11/08/2010 p. 6). Echter, tijdens haar interview bij de Poolse autoriteiten gaf uw echtgenote dan weer aan dat ze u sinds, nota bene, 2004 niet meer had gezien (Pools gehoor 22/09/2008). De verklaringen van uw echtgenote over jullie laatste contact (beg)in maart 2007 zijn daarenboven niet verenigbaar met uw verklaringen dat u van 1 februari 2007 tot 11 april 2007 continu werd vastgehouden in een put en ondermijnen dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van deze feiten. Toen u hiermee werd geconfronteerd, verwees u naar de verklaringen van uw partner en wat er u was verteld (CGVS man 22/11/2010 p. 14), hetgeen geenszins kan volstaan als verklaring om ook deze ongerijmdheden op te heffen.

De omstandigheden aangaande uw arrestatie op 1 februari 2007 en de dood van uw vader behoren tot de kern van uw asielaanvraag aangezien deze arrestatie aan de basis ligt van de door u verklaarde vrees voor vervolging. Bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties ondermijnen dan ook op fundamentele wijze de door u verklaarde asielproblemen.

Aangaande het psychologisch rapport dat zich in uw dossier bevindt dient te worden aangestipt dat dit reeds dateert van augustus 2007 en bijgevolg niet als een weergave van uw actuele psychologische toestand anno 2010 kan worden beschouwd. Dit rapport betreft immers een momentopname die geen rekening houdt met de evolutie die u sindsdien hebt afgelegd. Hoewel in 2007 werd vastgesteld dat u uw cognitieve functies mogelijks niet meer onder controle zou hebben, dient er heden te worden vastgesteld dat de analyse van het recente gehoorverslag van november 2010 duidelijk laat zien dat uw antwoorden goed gestructureerd zijn, dat u alle vragen op een efficiënte en gedetailleerde wijze weet te beantwoorden en dat u antwoorden rijk zijn aan details, waardoor er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat u bij machte bent om uw asielrelaas op een autonome en functionele manier uiteen te zetten. Bovendien moet tevens vastgesteld worden dat u tot op heden geen recent medisch attest hebt voorgelegd waaruit zou kunnen blijken dat uw cognitieve functies, meer bepaald uw geheugencapaciteiten, op heden überhaupt zijn aangetast.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er eveneens ongerijmdheden werden vastgesteld in uw verklaringen aangaande uw huwelijk en uw kinderen. U verklaarde tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken dat uw burgerlijke staat ongehuwd was maar dat u eind 2005 wel traditioneel was gehuwd met (M. A.) (DVZ, vraag 10). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal bevestigde u dat u enkel traditioneel was gehuwd omdat uw ouders tegen het huwelijk waren omdat uw partner reeds eerder was gehuwd en uit dit huwelijk twee zonen had (CGVS 06/08/2007, p. 3,4). Uw echtgenote verklaarde van haar kant nochtans dat jullie op 25 maart 2005 te Nazran officieel zijn gehuwd en legde in dit verband jullie huwelijksakte voor (CGVS vrouw 11/08/2010, p.3). Tijdens uw gehoor in 2010 vermeldde u ineens ook dat u zowel traditioneel als wettelijk was getrouwd (CGVS 22/11/2010 p.4, 13). U gaf tijdens uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal in 2007 voorts aan dat u twee dochters had, genaamd (L.) en (K.) en dat uw vrouw twee zonen had uit een vorig huwelijk genaamd (K.) en (M.) (DVZ vraag 14; CGVS 06/08/2007 p. 5). Uw echtgenote verklaarde tijdens haar gehoor in 2010 nochtans voordien twee maal gehuwd te zijn geweest en dat uit deze twee huwelijken twee dochters, (Z.) en (A.), en twee zonen, (K.) en (M.), werden geboren (CGVS vrouw 11/08/2010 p.3, 5). U werd tijdens uw gehoor op 22 november 2010 gewezen op de verklaringen van uw echtgenote en op het feit dat u in 2007 totaal geen melding had gemaakt van uw wettelijke huwelijk in 2005, noch van het eerste huwelijk van uw echtgenote, noch van de dochters die ze uit dit eerste huwelijk had. U reageerde door te zeggen dat u geen melding maakte van uw wettelijk huwelijk omdat u enkel het formulier had ondertekend en het niet zelf had afgehaald. U vervolgde dat u nooit over de twee dochters uit het eerste huwelijk van uw vrouw had gesproken omdat ze niet samenwoonden met jullie en u nooit had gedacht dat ze mee naar België zouden komen (CGVS man 22/11/2010 p. 12). Uw uitleg hierover is echter niet afdoende en weerlegt bovenstaande ongerijmdheden niet. Daar bovenstaande elementen betrekking hebben op uw persoonlijke en familiale levenssfeer, ondermijnen ze in verdere mate uw algehele geloofwaardigheid.

U slaagde er daarnaast niet in de Belgische asielinstanties uw binnenlands Russisch paspoort, hét identiteitsdocument van de Russische staatsburger bij uitstek, voor te leggen. Nu verklaarde u weliswaar dat uw binnenlands paspoort werd afgenomen tijdens uw arrestatie op 1 februari 2007 (DVZ, vraag 20 en CGVS 06/08/2007, p. 8). Aangezien, zoals hierboven uitvoerig uiteengezet werd, geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, kan evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de inbeslagname van uw binnenlands paspoort. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw intern Russisch paspoort bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventuele woonstregistratie elders in de Russische Federatie (uit uw geboorteakte blijkt dat u in de provincie Magadan in Rusland bent geboren, uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder in de regio Rjazan, eveneens in Rusland, verblijft (CGVS 06/08/2007, p. 3)), een mogelijk huwelijk of de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort verborgen te houden. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang.

Met betrekking tot uw reisroute verklaarde u dat u op 11 april 2007 vanuit Tsjetsjenië met de auto naar Kaliningrad hebt gereisd, waar u overstapte in een minibus die u naar België bracht. U reisde vanuit Kaliningrad (Russische Federatie) naar België zonder in het bezit te zijn geweest van een geldig reisdocument. U had immers enkel de overlijdensakte van uw vader bij zich. Uw geboorteakte, een

attest waarin stond dat uw (binnenlands) paspoort in beslag was genomen evenals uw getuigschrift over uw middelbaar onderwijs had u in Kaliningrad aan uw oom meegegeven. U weet verder niet via welke landen noch via welke steden u van Kaliningrad naar België reisde (CGVS 06/08/2007, p. 6 en 7). Uw verklaringen over uw reisroute zijn echter weinig aannemelijk. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte controles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone zonder geldige reisdocumenten te betreden. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde er nooit een te hebben gehad (DVZ, vraag 20 en CGVS 06/08/2007, p. 8), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehold.

Voorts moet opgemerkt worden dat de situatie in Tsjetsjenië drastisch is veranderd, maar complex blijft, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten, uw geboorteakte en uw schoolattest, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Deze documenten bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit en uw schoolactiviteiten die door mij niet in twijfel getrokken worden. De overlijdensakte van uw vader werd reeds hierboven besproken en uitvoerig gemotiveerd.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat ook in het kader van de asielprocedure van uw echtgenote (M. A.) (OV (...)) en van uw stiefdochter (M. Z.) (OV (...)) en (M. A.) (OV (...)) door mij een weigeringsbeslissing werd genomen voor wat betreft zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/5 en 57/6, 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker voert tevens de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.1. Verzoeker wenst in eerste instantie te benadrukken dat hij bijna vier jaar na de feiten opnieuw werd ondervraagd. Sinds zijn aanhouding en foltering lijdt hij aan stress en depressie. Verzoeker stelt al jaren verslaafd te zijn aan drugs, wat invloed heeft op zijn geheugen. Ten gevolge hiervan vergeet hij belangrijke elementen, zoals de geboortedatum van zijn kinderen. Verzoeker verwijst naar een passage van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat hij verklaarde dat het niet gemakkelijk is zich gebeurtenissen te herinneren daar hij jaren geprobeerd heeft om te vergeten. Bij zijn

verzoekschrift voegt verzoeker tevens een attest van een arts waaruit blijkt dat hij momenteel in behandeling is voor zijn verslaving. Verzoeker voert verder aan dat in 2007 al bevestigd werd dat hij zijn cognitieve functies niet meer onder controle had. Tenslotte stelt verzoeker dat met zijn medische toestand rekening dient gehouden te worden, zeker wanneer de motivatie hoofdzakelijk op tegenstrijdigheden is gebaseerd. Zijn medische toestand kan de tegenstrijdigheden verklaren, zeker na bijna drie jaar verslaving aan drugs.

2.1.2. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn asielaanvraag op 25 augustus 2007 door psycholoog L. Quintyn, adviseur-expert van het departement asielinstanties bij de FOD Binnenlandse Zaken, aan een grondig psychologisch evaluatieonderzoek werd onderworpen. Uit dit evaluatieonderzoek bleek onder andere: *“Een cocktail van de drie onderkende dynamieken zorgen dan voor een nogal indrukwekkende kliniek waarbij KV zijn emoties en cognitieve functies niet meer onder controle heeft, hij blijkbaar door al zijn reeds beperkte psychologische reserves zit, er tevens duidelijk sprake is van een (reactionele) depressie en zelfs paranoïde elementen {...}”*. De conclusie van dit evaluatieonderzoek luidde dan ook als volgt: *“Vrij spectaculaire psychopathologie die, naar mijn aanvoelen, een complexe etiologie heeft zoals hierboven beschreven en waarvan moet gesteld dat de gehele lijdensdrempel zeker niet gefingeerd is doch gekleurd is door zijn basispersoonlijkheid (dit kan hem dan ook niet verweten worden) en de afwezigheid van de klassieke culturele context waarop hij kon terugvallen. Ik meen te mogen bevestigen dat betrokkene inderdaad gegaan is door pijnlijke ervaringen, ‘waarschijnlijk’ zoals deze in het asielrelaas zijn aangebracht. De kans dat deze traumatische ervaringen de uitlokkende factor(en) geweest zijn van de actuele decompensatie lijkt me erg plausibel. Gezien deze complexe dynamiek van de lijdensdrempel moet m.i. tijdens de interviews rekening gehouden worden met de belangrijke psychische labiliteit van deze man. De kans dat hij, door interne spanning, zijn ‘mogelijkheden’ verliest is zeer reëel.”*

2.1.3. Op 25 september 2007 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot toekenning van de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker. Naar aanleiding van de verklaringen van verzoekers echtgenote nadien heeft de commissaris-generaal echter diverse tegenstrijdigheden vastgesteld met verzoekers verklaringen in 2007 en werd verzoeker opnieuw uitgenodigd voor verhoor om hier alsnog duiding over te geven. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing waarbij de commissaris-generaal is overgegaan tot de intrekking van het vluchtelingenstatuut van verzoeker, in hoofdorde gebaseerd is op tegenstrijdigheden die zijn vastgesteld tussen verzoekers verklaringen en deze van zijn echtgenote, alsook tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen.

2.1.4. Aangaande verzoekers psychische toestand motiveert de bestreden beslissing als volgt: *“Aangaande het psychologisch rapport dat zich in uw dossier bevindt dient te worden aangestipt dat dit reeds dateert van augustus 2007 en bijgevolg niet als een weergave van uw actuele psychologische toestand anno 2010 kan worden beschouwd. Dit rapport betreft immers een momentopname die geen rekening houdt met de evolutie die u sindsdien hebt afgelegd. Hoewel in 2007 werd vastgesteld dat u uw cognitieve functies mogelijks niet meer onder controle zou hebben, dient er heden te worden vastgesteld dat de analyse van het recente gehoorverslag van november 2010 duidelijk laat zien dat uw antwoorden goed gestructureerd zijn, dat u alle vragen op een efficiënte en gedetailleerde wijze weet te beantwoorden en dat u antwoorden rijk zijn aan details, waardoor er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat u bij machte bent om uw asielrelaas op een autonome en functionele manier uiteen te zetten. Bovendien moet tevens vastgesteld worden dat u tot op heden geen recent medisch attest hebt voorgelegd waaruit zou kunnen blijken dat uw cognitieve functies, meer bepaald uw geheugencapaciteiten, op heden überhaupt zijn aangetast.”*

2.1.5. Deze motivering kan evenwel niet worden gevolgd. Immers blijkt duidelijk uit de stukken van het administratief dossier dat de cognitieve mogelijkheden van verzoeker bij zijn gehoor in 2007 zwaar waren aangetast zodat de commissaris-generaal geenszins kan terugvallen op deze verklaringen alsook de daarmee vastgestelde tegenstrijdigheden in latere verhoren van verzoeker en zijn echtgenote ten einde tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas te besluiten en alsnog de vluchtelingenstatus van verzoeker in te trekken. Het gegeven dat het evaluatieverslag slechts een momentopname is kan niets afdoen aan het feit dat hieruit duidelijk blijkt dat op het moment van het gehoor in 2007 verzoekers cognitieve capaciteiten zwaar waren aangetast zodat dit van invloed is geweest op zijn verklaringen destijds.

Gelet op voorgaande interpretatiefout van de commissaris-generaal evenals het bij huidig verzoekschrift gevoegde medisch attest waaruit blijkt dat verzoeker nog steeds geheugenproblemen heeft doch de

Raad in deze niet beschikt over gegevens betreffende de ernst van deze aandoening, meer in het bijzonder of een aantasting van dit cognitief geheugen dermate is dat verzoeker ook tijdens het later gehoor niet in staat zou zijn eenvoudige elementaire gegevens op een correcte en volledige wijze te reproduceren oordeelt de Raad, verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Derhalve dient de bestreden beslissing te worden vernietigd en de zaak teruggezonden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 april 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter,

mevr. E. VAN AGTMAAL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VAN AGTMAAL

S. DE MUYLDER